

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/353/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814209666
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Záhumenská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814209666.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a sudkýň JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Viery Škultétyovej v právnej veci navrhovateľa T. U. H., s.r.o. so sídlom v Y., E. 5, IČO: XX XXX XXX, zastúpený advokátskou kanceláriou X. U., s.r.o. so sídlom v Y., E. 5, IČO: XX XXX XXX proti odporcom: 1/ E. B., bytom E., D. XXX/X, 2/ V. B., bytom E., D. XXX/X, o zaplatenie 3.547,98 eur s prísl., na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 22. januára 2016, č. k. 10C/152/2014-61, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Odporcom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcom 1/, 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu 2.930,94 eur s úrokom z omeškania od 21.06.2011 do 03.11.2012 v sume 53,85 eur a s 8,75% ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.930,94 eur od 04.11.2012 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania v sume 360,70 eur na účet jeho právneho zástupcu, všetko v mesačných splátkach po 100 eur, vždy do 30. dňa v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. V prevyšujúcej časti návrh zamietol. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z., § 101, § 110 ods. 3 veta prvá Občianskeho zákonníka. Rozhodol na základe výsledkov vykonaného dokazovania, z ktorého mal za preukázané, že dňa 24.02.2006 H., a.s. so sídlom v Y. a odporcovia 1/ a 2/ uzavreli Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov v sume 110.000,- Sk. Odporcovia sa zaviazali poskytnuté peňažné prostriedky splácať v mesačných splátkach po 1.549,- Sk od 20.03.2006, vždy do 20. dňa v mesiaci. Konečná splatnosť úveru bola určená na deň 20.02.2016. Zmluvný úrok bol dojednaný vo výške 10,60% ročne. Poplatok za správu úveru predstavoval sumu 50,- Sk mesačne. Úver bol odporcom poskytnutý na ich bankový účet, čo vyplýva z článku I., bodu 1. úverovej zmluvy. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 5,50%. Odporcovia úverové splátky riadne a včas nepoukazovali, čo mal okresný súd za preukázané z výpisu z úverového účtu odporcu 1/ založeného v spise na čl. 48 až 57. Na splatenie úveru poukázali sumu 2.127,67 eur. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.09.2012 bola pohľadávka voči odporcom postúpená navrhovateľovi. Navrhovateľ listom zo dňa 15.10.2012 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 15.10.2012 a odporcov vyzval najneskôr do 30.10.2012 zaplatiť sumu 5.635,44 eur. Odporcovia na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru nereagovali. Súd právny vzťah medzi účastníkmi konania založený zmluvou o splátkovom úvere zo dňa 24.02.2006 s poukazom na cit. ust. § 1, 2 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení neskorších predpisov, považoval za spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Konštatoval, že na vzťah medzi veriteľom (oprávneným) a dlžníkom (povinným) je potrebné aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva. Zmluva o splátkovom úvere je spotrebiteľskou zmluvou podľa Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení neskorších predpisov, na ktorý sa subsidiárne použije Občiansky

zákonník a v ňom uvedené ustanovenia o premlčaní. Navrhovateľ uplatnil voči odporcom na zaplatenie nesplatené úverové splátky splatné v období od 20.06.2010 do 20.02.2016 v počte 69 v celkovej sume 3.547,98 eur s tým, že úverové splátky splatné od 20.11.2012 do 20.02.2016 sa stali splatnými dňa 03.11.2012, po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Návrh na začatie konania bol podaný dňa 02.06.2014. Podľa názoru súdu prvého stupňa povinnosť odporcov zaplatiť navrhovateľovi nezaplatenú úverovú istinu zaťažuje tie úverové splátky, ktoré boli splatné v období od 20.06.2011 do 20.02.2016, s poukazom na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 15.10.2012, a ktoré v čase podania návrhu na súd neboli premlčané. Vzhľadom k tomu, že súd je s poukazom na cit. ust. § 5b Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, v znení neskorších predpisov povinný ex offo prihliadať na premlčanie v spotrebiteľských vzťahoch, považoval splátky od 20.06.2010 do 20.05.2012 za premlčané a návrh v tejto časti ako nedôvodný zamietol. Odporcom 1/ a 2/ preto uložil povinnosť v súlade s ust. § 2 písm. b/, c/ Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení neskorších predpisov, zaplatiť sumu 2.930,94 eur predstavujúcu hodnotu nezaplatených splátok od 20.06.2011 do 20.02.2016 v počte 57 po 51,42 eur. Omeškanie odporcov posúdil podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka s poukazom na to, že právny vzťah založený medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcami zmluvou o splátkovom úvere je potrebné považovať za občianskoprávny vzťah, kedy sa omeškanie dlžníka spravuje príslušnými ustanoveniami tohto zákona. Navrhovateľovi bol úrok z omeškania vo výške 8,75% z úverových splátok splatných v období od 20.06.2011 do 20.10.2012, u ktorých omeškanie nastalo deň nasledujúci po ich splatnosti, t.j. od 21. dňa v príslušnom mesiaci, do 03.11.2012 priznaný v sume 53,85 eur, v súlade s jeho vyčíslením navrhovateľom a od 4.11.2012 sú odporcovia povinní z nesplatených úverových splátok v sume 2.930,94 eur platiť úrok z omeškania vo výške 8,75%, ktorý zodpovedá ust. § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., v znení neskorších predpisov. Pokiaľ sa navrhovateľ domáhal zaplatenia úroku z omeškania z inej sumy, bol v prevyšujúcej časti návrh s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, zamietnutý ako nedôvodný. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p.

Proti rozsudku vo výroku, ktorým bol návrh v prevyšujúcej časti zamietnutý podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ. Domáhal sa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil a návrhu v celom rozsahu vyhovel, resp. ho zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Súdu prvého stupňa vytýkal nesprávne právne posúdenie veci a nedostatočné zistenie skutkového stavu. Zastával názor, že súd prvého stupňa na danú vec nesprávne aplikoval ust. Občianskeho zákonníka, týkajúce sa premlčacej doby. Dôvodil, že v danom prípade bolo potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, keďže ide o zmluvu o úvere, a teda absolútny obchodno-závazkový vzťah aj napriek tomu, že jednou zo zmluvných strán je spotrebiteľ. Poukázal na to, že úverová zmluva bola uzavretá dňa 24.02.2006 a na účastníkov úverovej zmluvy sa nevzťahovala povinnosť uvedená v prechodnom ust. § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka. Na podporu svojej argumentácie citoval viaceré rozhodnutia iných krajských súdov. Žiadal priznať náhradu trov prvostupňového i odvolacieho konania.

Krajský súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. v rozsahu podaného odvolania a jeho dôvodov, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok, ktorým prvostupňový súd v prevyšujúcej časti návrh zamietol. Rozsudok okresného súdu nebol napadnutý účastníkmi vo výroku, ktorým bolo návrhu vyhovené. V tejto časti rozsudok okresného súdu nadobudol právoplatnosť, a preto krajský súd rozsudok okresného súdu v tejto časti nepreskúmal (§ 206 O.s.p.).

Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní navrhovateľom vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, vyhodnotil dôkazy v konaní vykonané každý jednotlivito a všetky vo vzájomnej súvislosti, odôvodnil, z akých dôvodov, a ktoré tvrdenia účastníkov mal za preukázané, a ktoré nie, uviedol svoje skutkové zistenia, ktoré z dokazovania vyplynuli a na vec aplikoval správne právne predpisy, ktoré i správne vyložil. Námietky navrhovateľa, uvedené v podanom odvolaní, preto nemohli v danej veci privodiť zmenu napadnutého rozsudku. Ani v odvolacom konaní totiž neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Z tohto dôvodu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozsudku a v podrobnostiach na ne v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa dodáva nasledovné:

Odvolačný súd rovnako ako súd prvého stupňa nijako nepopiera že, by zmluva o úvere nebola absolútnym obchodom a ani dôvodnosť aplikácie ustanovení Obchodného zákonníka. Odvolačný súd však zdôrazňuje, že prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka. O tom, že v danej veci ide o spotrebiteľskú zmluvu nie sú žiadne pochybnosti. Zmluva o splátkovom úvere bola uzavretá medzi odporcom a právnym predchodcom navrhovateľa H. dňa 24.02.2006. Navrhovateľ pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Naopak odporca nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Navrhovateľovi je preto dôvodné priznať postavenie dodávateľa a odporcovi postavenie spotrebiteľa. Odvolačný súd nevidí dôvod na vylúčenie aplikácie priaznivejšieho ustanovenia o premlčacej trojročnej dobe podľa Občianskeho zákonníka oproti premlčacej dobe štvorročnej podľa Obchodného zákonníka a to s poukazom na ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva obsahuje úpravu premlčania a je pre podnikateľov výhodnejšia.

Použitie Občianskeho zákonníka aj na posúdenie otázky premlčania práv zo spotrebiteľskej zmluvy uzavretej pred 01.01.2008, tak bolo správne.

Odvolačný súd poukazuje na aktuálnu rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v súvislosti s novelou zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa vykonanú zákonom č. 102/2014 Z. z. s účinnosťou od 01.05.2014 v čl. VIII., podľa ktorej v zmysle § 5b orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátenie jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť, alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Ide o ustanovenie, ktoré ukladá povinnosť najmä súdom (ex offa) skúmať, či v súvislosti so spotrebiteľskými zmluvami nedošlo k premlčaniu. Vzhľadom k tomu, že táto novela zákona o ochrane spotrebiteľa nemá prechodné ustanovenia, má súd povinnosť prihliadnuť k premlčaniu ex offa pri všetkých sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv v čase svojho rozhodovania (napr. 3 MCdo 14/2014)

Je nesporné, že dlhšiu dobu bola súdna prax pri posudzovaní právnych vzťahov, vyplývajúcich z úverových a podobných zmlúv, vrátane zmlúv o osobnom účte uzavretých medzi bankou a spotrebiteľom podľa Obchodného zákonníka, nejednotná pri posudzovaní týchto právnych vzťahov v otázke premlčania. Novela Občianskeho zákonníka, vykonaná zákonom č. 102/2014 Z. z. v znení zákona č. 151/2014 Z. z. v bode 1. v § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pripojila vetu: „Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva“. Uvedené ustanovenie nadobudlo účinnosť 01.05.2014 a právny predpis, ktorého je súčasťou, nemá prechodné ustanovenia. To znamená, že od jeho účinnosti sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. Citovaná právna úprava dáva odpoveď na zjednotenie súdnej praxe v otázke premlčania pri spotrebiteľských zmluvách, ktoré boli uzavreté podľa Obchodného zákonníka aj pred účinnosťou tejto novely. Z dôvodovej správy k zákonu č. 102/2014 Z. z. vyplýva, „že na zmluvy uzatvárané spotrebiteľmi, t. j. spotrebiteľské aj obchodné zmluvy, sa použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka a nie Obchodného zákonníka. Znamená to, že ak si zmluvné strany písomne dohodli v zmysle § 262 Obchodného zákonníka, že sa ich vzťah bude riadiť Obchodným zákonníkom, pre spotrebiteľské zmluvy to bude inak. Rovnako to bude platiť aj pre tzv. absolútne obchody, upravené v § 261 ods. 6 Obchodného zákonníka. Ak sa uzavrie spotrebiteľská zmluva podľa Obchodného zákonníka, keďže v Občianskom zákonníku nie je upravená, tak okrem vymedzenia zmluvného typu a jeho podstatných náležitostí sa na všetko ostatné bude vzťahovať Občiansky zákonník“. Uvedené znamená, že na premlčaciu dobu v spotrebiteľských zmluvách treba aplikovať úpravu v Občianskom zákonníku (§ 101), teda trojročnú premlčaciu dobu.

Odvolačný súd konštatuje, že zmluvný vzťah medzi navrhovateľom a odporcom na základe zmluvy zo dňa 24.02.2006 je spotrebiteľským vzťahom, ktorá skutočnosť nie je sporná. Preto bolo potrebné v danej veci otázku premlčania posúdiť podľa § 101 Občianskeho zákonníka tak, ako to správne konštatoval súd prvého stupňa.

Z týchto dôvodov krajský súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcom, ktorí boli v odvolacom konaní úspešní, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si ich neuplatnili postupom podľa § 151 ods. 1 O.s.p.

Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté jednohlasne.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.